

— На изтокъ, на изтокъ! Божке, колко далече!

— Виждашъ какъ те обичатъ дѣцата. Тѣ обичатъ не само тебе, а и щурчето и жетваря и всички.

— Да, обичатъ ни, — обади се щурецътъ. — Макаръ и чернички съ дълги крачета, веселимъ ние полето съ нашитѣ гласчета! А сега намислихъ да дамъ още единъ концертъ... колко весело ще бжде! Ако желаете, мога да ви посвирия: шур-шур-шури.

— Боже! Какъвъ е полудѣлъ нашиятъ шурчо! — извика калинката. — Цѣлиятъ свѣтъ се труди и работи, а той мисли само за пѣсни!

— Слушай, шурчо, вижъ какво ще ти кажа: — ти не бжди толкова веселъ и важенъ, защото честичко ще ходишъ гладенъ! А сега сбогомъ, че работа ме чака, — каза калинката, разпери крилца и се издигна високо, високо.

— Ще ходя гладенъ! — Охъ, колко е глупава нашата калинка! Нима може безъ пѣсни? Слушайте, господа, довечера давамъ голѣмъ концертъ. Ще бжде чудо, заповѣдайте всички — каза щурецътъ, нарами цигулката си и закричи изъ полето.

Ст. Чешмеджиевъ

Вѣтъръ по море лудува,
Корабъ гони надалекъ.
Той лети, платна издува,
Бърза къмто родний брѣгъ!

Вѣтъръ по море играе,
Корабъ гони надалекъ,
Той лети, не ше да знае
Бърза къмто родний брѣгъ!

А. М.